

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie van België (Belgien) den 29 juli 2010 — Jan Voogsgeerd mot Navimer SA

(Mål C-384/10)

(2010/C 317/26)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jan Voogsgeerd

Motpart: Navimer SA

Tolkningsfrågor

1. Ska med det land i vilket det verksamhetsställe genom vilket den anställde anställdes är beläget, i den mening som avses i artikel 6.2 b i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980⁽¹⁾, förstås det land i vilket det verksamhetsställe är beläget som den anställde enligt anställningsavtalet anställdes genom, eller det land där det verksamhetsställe är beläget där den anställde ska utföra sitt faktiska arbete, även om denne inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land?
2. Ska den plats där en anställd, som inte vanligtvis utför sitt arbete i ett och samma land, ska anmäla sig och mottar sina administrativa anvisningar och instruktioner för hur arbetet ska utföras, betraktas som den plats där det faktiska arbete som avses i den första frågan utförs?
3. Ska det verksamhetsställe där den anställde ska utföra sitt faktiska arbete i den mening som avses i första frågan uppfylla vissa formella krav, som exempelvis att det ska vara en juridisk person, eller räcker det med att det rör sig om ett faktiskt verksamhetsställe?
4. Kan ett annat bolags verksamhetsställe, med vilket arbetsgivaren har anknytning, betraktas som verksamhetsställe i den mening som avses i den tredje frågan, även om arbetsgivarens ledningsfunktioner inte har överförts till detta bolag?

⁽¹⁾ EGT L 266, s. 1.

Överklagande ingett den 4 augusti 2010 av Bouygues SA och Bouygues Télécom SA av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 maj 2010 i de förenade målen T-425/04, T-444/04, T-450/04 och T-456/04, Frankrike m.fl. mot kommissionen

(Mål C-399/10 P)

(2010/C 317/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bouygues SA och Bouygues Télécom SA (ombud: advokaterna J. Vogel, F. Sureau och D. Theophile)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, France Télécom SA och Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 21 maj 2010 i de förenade målen T-425/04, T-444/04, T-450/04 och T-456/04,
- göra en ny prövning och bifalla bolagen Bouygues SA och Bouygues Télécoms yrkanden vilka avser 1) ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens beslut 2006/621/EG⁽¹⁾ endast i den mån som det underförstått men tveklöst föreskrivs däri att den franska statens uttalanden från juli, september och oktober 2002 inte kvalificeras som stöd och 2) ogiltigförklaring av artikel 2 i beslutet, vilken får till följd att den franska staten förpliktas att återkräva det fastställda stödet av France Télécom,
- alternativt, för det fall domstolen finner att målet inte är färdigt för avgörande, återförvisa målet till tribunalen för ny prövning av de förenade målen T-425/04, T-444/04, T-450/04 och T-456/04 med beaktande av domstolens rättsliga bedömning, och
- förplikta kommissionen, bolaget France Télécom och den franska staten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Bouygues och Bouygues Télécom har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande.

Klagandena gör som första grund, som består av tre delgrunder, gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när

den bekräftade kommissionens bedömning att den franska statens uttalanden från juli, september och oktober 2002 varken för sig eller tillsammans utgjorde en eller flera statliga stödåtgärder. Tribunalen åsidosatte följaktligen begreppet med hjälp av statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF när den fann att det är fråga om stödande uttalanden där offentliga medel tas i anspråk endast när det planerade stödets form och belopp preciseras, när det är säkert att de kommer att sättas i verket omedelbart och är juridiskt bindande (första delgrunden). Tribunalen missuppfattade dessutom de nationella bestämmelser som presenterades för kommissionen när den fann att dessa bestämmelser i sin tur kräver för att stödande utfästelser ska vara bindande att stödets form och dess belopp anges däri och att de inte ska vara beroende av gäldenärens underlåtenhet, medan ett löfte om att ett visst resultat ska uppnås enligt nationell rätt räcker för att den som gör utfästelsen ska ha ingått ett åtagande. Villkoret som avser uppkomsten av ekonomiska svårigheter utgör inte hinder för en garantiförpliktelse och den omständigheten att staten handlar på ett sätt som inbjuder till att tro att den kommer att agera på ett visst sätt medför att den kan hållas ansvarig (andra delgrunden). Tribunalen åsidosatte slutligen begreppet med hjälp av statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF när den fann att ett sådan användning inte kunde följa av marknadernas reaktion innebärande en skyldighet för staten att avhjälpa France Télécoms finansiella problem (tredje delgrunden).

Klagandena gör som andra grund, som består av två delgrunder, gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning med avseende på kvalificeringen som stöd av det aktieägartillskott som den franska staten beviljat France Télécom genom att ställa en kreditfacilitet på 9 miljarder euro till förfogande i december 2002. Bouygues och Bouygues Télécom påpekar för det första att tribunalen åsidosatte begreppet stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF när den fann att det inte fanns ett tillräckligt samband mellan den fördel som följer av tillkännagivandet av att en kreditfacilitet ställts till förfogande och överföringen av medel till följd av detta förfogande för att det ska kunna fastställas att det föreligger statligt stöd. Klagandena åberopar att tribunalen felaktigt funnit att fördelen och användandet av statliga medel förväxlats.

Klagandena påpekar för det andra att tribunalen åsidosatte begreppet fördel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF när den klart slog fast att den omständigheten att 9 miljarder euro ställdes till France Télécoms förfogande inte innebar någon egentlig fördel i form av en ökning av de finansiella medlen utan att vid bedömningen av huruvida en sådan fördel förelåg ta hänsyn till den lugnande verkan som följde av dessa åtgärder.

(¹) Kommissionens beslut 2006/621/EG av den 2 augusti 2004 om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för France Télécom (EUT L 257, s. 11).

Överklagande ingett den 5 augusti 2010 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 maj 2010 i de förenade målen T-425/04, T-444/04, T-450/04 och T-456/04, France m.fl. mot kommissionen

(Mål C-401/10 P)

(2010/C 317/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito, D. Grespan och S. Thomas)

Övriga parter i målet: Republiken Frankrike, France Télécom SA, Bouygues SA, Bouygues Télécom SA, Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 21 maj 2010 i de förenade målen T-425/04, T-444/04, T-450/04 och T-456/04, som delgavs kommissionen per fax den 25 maj 2010, såvitt tribunalen
- ogiltigförklarade artikel 1 i kommissionens beslut 2006/621/EG av den 2 augusti 2004 om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för France Télécom (¹),
- förpliktade kommissionen att bära sina rättegångskostnader samt Republiken Frankrikes och France Télécoms rättegångskostnader i målen T-425/04 och T-444/04,
- återförvisa målen till tribunalen för ny prövning,
- meddela om rättegångskostnaderna vid ett senare tillfälle.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande.

I den första grunden har kommissionen gjort gällande att tribunalens dom innehåller flera fall av motstridiga motiveringar. Detta är bland annat fallet där tribunalen i den angripna domen anser att förklaringarna, inbegripet meddelandet om aktieägarförskottet den 4 december 2002, ska bedömas i sin helhet när det gäller att avgöra huruvida det föreligger en fördel för France Télécom, trots att tribunalen, när det gäller att bedöma ianspråktagandet av statliga medel, anser att det föreligger en väsentlig skillnad mellan meddelandet om aktieägarförskottet och de olika förklaringar som staten lämnat vid tidigare tillfällen.